

NASZA SZKOŁA

Moi kochani, ta piękna szkoła pamięta czasy mojej mamy, których my nie znamy. Do niej chodziłam i się uczyłam z moimi koleżankami i kolegami, zawsze na ramieniu z tarczami i białymi kołnierzykami w granatowym fartuszk i dużym w piersiach serduszku. Było skromnie, biednie, ale wesoło. Uczyliśmy się, bawiliśmy się i na apelu robiliśmy wielkie koło. Do tej szkoły chodziły też moje dzieci -o Boże jak ten czas szybko leci. Szkoła się rozbudowywała i wielka jej za to chwała. Powstała duża sala gimnastyczna, a w niej dziatwa liczna, odbywają się zawody, biegi i są nagrody. Obecnie do Tej szkoły chodzą już moje wnuki i mają sporo nauki. To już jest inny świat. Świat Internetu, komórek i pośpiechu. Jest dużo zdolnych uczniów, wyróżnionych i bardzo cenionych. Myślę, że Ta szkoła się bardzo n dobre zmienia, za to ją dużo mieszkańców docenia. Nasza kochana Szkoło z pomocą Bożą jeszcze bardzo wiele pokoleń przetrzyma.

Napisała Helena Smolin – maj 2015